

Zprávy z farnosti

01/2014

Když stojí závodník na startu, neohlíží se nazpět, ani nerozebírá, jak probíhala příprava při tréninku. Jeho zrak i mysl se upírají do budoucnosti, má před sebou cíl, kam chce doběhnout a zvítězit. Stojíme na začátku nového roku, také my bychom měli být zaměřeni na budoucnost. Ale zároveň víme, že to, co jsme mohli v minulosti prožít, skrývá v sobě cenné zkušenosti, které nám mají pomoci. Proto se během té nové cesty ohlédneme občas i dozadu, abychom vyhodnotili, jaké další kroky uděláme. Vzájemně si můžeme přát, aby to byly kroky úspěšné. A to co je také důležité, abychom neběželi sólově, ale navzájem si pomáhali. Povzbudit druhého, když je třeba, pomoci, radovat se, když se druhému něco podaří. Úspěch druhého prožít, jakoby to byl náš osobní úspěch. Co k tomu ještě dodat? Nezapomeňme si vyprosit Boží požehnání.

Ať je rok 2014 rokem požehnaným. To všem přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2014

Na každý měsíc jsou vyhlašovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

LEDEN

1. *úmysl všeobecný*: Aby byl podporován opravdový **hospodářský rozvoj**, který respektuje důstojnost každého člověka.
2. *úmysl evangelizační*: Aby **křesťané různých vyznání** směřovali k jednotě, po které toužil Kristus.
3. *úmysl národní*: Aby **Pán** svou mocí **přivedl k naplnění** každé dobré rozhodnutí a dílo víry.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Desáté přikázání

Za celý svůj život jsem jako katolický křesťan neslyšel kázání o desátém přikázání. Nelze kázat na téma „Nebudeš dychtit po majetku svého bližního“, protože západní společnost je na tom dychtění založena. Říká se tomu kapitalismus. Masová reklama nás přesvědčuje, že potřebujeme věci, které ve skutečnosti nikdo z nás nepotřebuje. Do představ o tom, co je pro život potřebné, zasévá zmatek. Úroveň potřeb narostla do takové úrovně iluze a rafinovanosti, že věci, které dříve byly naprostým luxusem, se staly nutností. V naší kultuře lidé nemají sami ze sebe dobrý pocit, pokud příští dovolená nebude luxusnější než ta loňská, pokud vše není vylepšováno – a to vše v době, kdy většina Božího lidu hladoví.

Blahobytný Západ udělal štěstí čímsi nemožným. Vytvořili jsme pseudoštěstí, pseudoúspěch, pseudobezpečí, jež nikdy lidské srdce neuspokojí. Většina Božího lidu je nucena učit se hledat štěstí a svobodu na mnohem prostší úrovni. Evangelium říká, že právě tam je vždycky štěstí k nalezení.

To je asi nejtradičnější, nejstaromódnější, nejkonzervativnější evangelium, a to se nikdy nezmění. Musíme si to stále opakovat: existuje desáté přikázání.

RR

- „Já myslím, že to s tou zločinností není mezi mládeží tak zlé,“ prohlásil katecheta, „to za časů Kaina a Ábela bylo mezi mladými 50 % vrahů.“

Neobvyklé...

Ten, kdo se letos před Štědrým dnem dostal na hřbitov na Škrabkách si možná všiml něčeho vskutku neobvyklého. Na čerstvém hrobě byl rozprostřen slavnostní ubrus a na něm připravena štedrovečerní večeře se vším co k ní patří. Talíře se salátem a kaprem, skleničky, dvě lahve piva a vína, nachystané cukroví, po balíčku cigaret...

R. S.

Poselství papeže Františka k Světovému dni míru

„V srdci každého muže a každé ženy sídlí touha žít plným životem, k němuž patří nepotlačitelný sen o bratrství, které vede člověka ke společenství s druhými. V nich nacházíme nikoli nepřátele a konkurenty, ale bratry, jež máme přijímat a ujímat se jich,“ píše papež František v úvodu svého poselství k 47. Světovému dni míru, který si katolická církev připomíná 1. ledna 2014. Pro letošní rok zvolil Svatý otec téma: **Bratrství jako základ pro mír a cesta k němu**. Český překlad poselství naleznete na stránce: <http://tisk.cirkev.cz/res/data/169/019165.pdf?seek=1>.

Zde alespoň několik myšlenek. Chudoba, mír, ekonomie, korupce i ochrana stvoření jsou tématy prvního poselství papeže Františka k Světovému dni míru.

Témata, kvůli nimž si papež zvolil jméno František, jsou obsahem jeho prvního poselství ke Světovému dni míru. Uvedl to ghanský kardinál Peter Turkson ve svém příspěvku během prezentace novoročního poselství Svatého otce: „Tři dny po svém zvolení vysvětloval papež František představitelům sdělovacích prostředků, proč si zvolil takové jméno: ‘Pro mě’, řekl, ‘je František z Assisi člověkem svobody, člověkem míru a tím, kdo miluje a chrání stvoření.’ Ve svém prvním poselství k Novému roku se Svatý otec zamýšlí nad chudými, nad mírem a nad stvořením, z pohledu všeobjímajícího a významného slova: bratrství.“

Pro světový den míru, který katolická církev slaví 1. ledna, zvolil papež František téma: Bratrství, základ pro mír a cesta k němu.

Podle Turksona je bratrství základní lidskou vlastností. „Jsme vztahové bytosti“, citoval kardinál papežova slova s tím, že uskutečňování této vlastnosti není automatické: „V dnešní době nás globalizace přibližuje, avšak nečiní z nás bratry a sestry. Bratrství je opomíjené a pošlapávané mnoha způsoby, jak velmi dobře vysvětluje poselství k Novému roku.“

Jak dále uvedl africký kardinál, prvním zločinem v Bibli byla bratrovražda. Každé potlačení nevinného života, ať se jedná o potrat, vraždu, eutanázii, smrt hladu nebo válku, je bratrovraždou. „Jak můžeme neuznat, že jsme bratry a sestrami, protože máme stejného Otce?“ prohlásil během prezentace Turkson, a pokračoval: „V poselství se Svatý otec ptá, proč dnes ve světě tak chybí bratrství. Oslepil nás egoismus vůči naší zásadní vlastnosti, kterou je bratrství? Otrávil strach a soutěživost naší neporovnatelnou důstojnost synů a dcer Božích, a tedy bratří a sester navzájem?“

Františkův dokument se zabývá také otázkou ekonomiky, kde papež hovoří o nutnosti přehodnotit dosavadní modely ekonomického rozvoje. Římský biskup

Děci - Podmoky

dále vyzývá k eliminaci válek, korupce a organizovaného zločinu. „Existují také formy ekonomické a finanční ´války´, které ničí život, rodiny i firmy,“ komentoval obsah dokumentu Turkson.

V závěru svého příspěvku nabídl ghanský kardinál podnět k osobnímu zamyšlení: „Zatímco se připravujeme na slavení Vánoc, kdy dáváme dárky našim přátelům a příbuzným, bylo by dobré se zastavit, jak navrhuje Ježíš: ´Jestliže přinášíš svůj dar na oltář a tam si uvědomíš, že tvůj bratr má něco proti tobě, zanech svůj dar a nejprve se jdi usmířit se svým bratrem. Potom se vrať a přines svůj dar.´ Dnes lidé chudí, vytěsnění na okraj, trpící v našich městech, naší zemi a našem světě ´mají něco proti nám.´ Mají ´proti nám´ to, že jsme nerespektovali, co v hloubce jsme – bratři a sestry.“

podle TS ČBK, Ondřej Mléčka

Čas Tříkrálových sbírek...

koledníci v našem kostele

Výtěžek Tříkrálové sbírky letos poputuje na pomoc těžce nemocné holčičky

Koledníci Tří králů, poprvé vyšli do ulic 3. ledna, sbírka potrvá přibližně deset dní. S každou skupinkou dětských tříkrálových koledníků bude vždy chodit dospělý. Oproti loňsku sbírku nezahájil tradiční Tříkrálový průvod Děčínem. Ten by se měl opět vrátit příští rok, letos se nepodařilo sehnat dostatečný počet účinkujících.

Kromě Děčína by se měla Tříkrálová sbírka konat i jinde na Děčínsku. Koledníci bude možné potkat například v Rumburku, Šluknově nebo v České Kamenici. Mezi lidi se koledníci pravděpodobně vydají také v Srbské Kamenici nebo v Lobendavě, ale i v řadě dalších menších obcí.

Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou ČR je největší dobrovolnickou akcí v ČR. Sbírkou se účastní kolem padesáti tisíc koledníků, dobrovolníků a asistentů. Sbírkou se koná na území celé ČR každoročně od roku 2001.

„Posláním Tříkrálové sbírky je především nesení radostné zvěsti o narození Pána Ježíše, naši koledníci navštěvují domácnosti, aby světlo Boží lásky šířili do rodin, vztahů i duší všech lidí. Tříkrálovou sbírkou Charita vyzývá všechny lidi dobré vůle, aby se zapojili nejen do pomoci potřebným prostřednictvím finančního daru. Chceme oslovit širokou veřejnost a tím šířit sociální citění a pochopení pro všechny sociálně znevýhodněné lidi u nás, doma i v zahraničí,“ říká ředitel Charity ČR Oldřich Haičman.

Výtěžek sbírky je určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí, a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá. V nich zůstává 80 procent získaných finančních prostředků, přičemž podle klíče pro rozdělení výnosu sbírky 65 procent jde na samostatné a společné projekty farních a oblastních charit v regionech, kde se výnos vykoledoval a 15 procent je určeno pro projekty diecézních charit.

podle: děčínský deník.cz

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Týden modliteb za jednotu křesťanů se slaví na severní polokouli každoročně ve dnech 18. až 25. ledna 2013. Tato data navrhl v roce 1908 Paul Wattson, aby spojil svátky sv. Petra a sv. Pavla. Katolická církev si navíc připomíná památku Panny Marie, matky jednoty křesťanů. Na jižní polokouli, kde leden patří do období prázdnin, církve často využívají k oslavě Týdne modliteb jiné dny, např. kolem Letnic, jež mají pro jednotu církve také symbolický význam.

Mottem letošního Týdne modliteb jsou slova apoštola Pavla: „**Je snad Kristus rozdělen?**“ (1Kor 1, 13).

„Važme si toho, že proti minulosti zaznamenáváme posun k lepšímu a chraňme každý pokrok ve vzájemné důvěře,“ komentují aktuální stav ekumenického dialogu autoři české předmluvy k modlitebním textům, „nicméně, jak chce naše lidství stále kráčet svou cestou, tak často si musíme uvědomovat, že v naplňování Kristova příkazu nejsme a nebudeme u konce. (...) Jako je Kristova celost bytostná, eschatologická a nadčasová, tak má být zakotveno i naše společenství. Ve kterém více než naše lidství, naše sklony a projevy náklonnosti a přízně, je pro nás vědomí, že tvo-

říme společenství Kristova lidu, jehož síla je v zásadách Božího pořádku a království.“

Texty letos připravili kanadští křesťané. Celý dokument *Týden modliteb za jednotu křesťanů 2014* je na: <http://tisk.cirkev.cz/res/data/169/019121.doc?seek=1>.

Zde alespoň **předmluva**:

Začátek nového roku si téměř samozřejmě spojujeme s dvěma modlitebními týdny, Aliančním týdnem modliteb a Týdnem modliteb za jednotu křesťanů. Jejich smyslem je formovat vstup do nového roku tak, abychom společně věděli, jaký imperativ se dnes vztahuje na nás, vyznavače Kristovy. K tématu jednoty křesťanů a ekumenismu mluví celá řada autorů, jeden z nich, anglický autor Kim Fabricius připomíná, že Ecumenism, is not an ecclesial suggestion, it is dominical command. Jinými slovy, ekumenismus to není naše volba, to je příkaz, který nám dává Pán. To je první a základní důraz, který si máme společně uvědomovat. Z něho vyplývá, jak se již svým názorem na jednotu s druhými blížíme nebo vzdalujeme zadání Pána Ježíše Krista.

Druhý důraz je pozdější a pochází od apoštola Pavla. Jím Pavel navázal na svého Mistra a do společenství, kterému hrozilo rozpolcení, zaslal provokativní dotaz: *Je snad Kristus rozdělen?* (1K 1, 13) Všem, kdo jeho slovo četli kdysi a kdo je čtou a promyšlejí dnes, je odpověď jasná: Nikoliv, Kristus rozdělen není! Při takové odpovědi na někdejší apoštolovu otázku si pak i my dnes musíme říci: není-li Kristus rozdělen, jak se srovnat se stále ještě neskončeným dělením jeho lidu? Lze vše uzavřít pouze tím, že vztahy mezi křesťany jsou nyní lepší než v minulosti a před negativy zavřít oči? Važme si toho, že proti minulosti zaznamenáváme posun k lepšímu a chraňme každý pokrok ve vzájemné důvěře. Nicméně, jak chce naše lidství stále kráčet svou cestou, tak často si musíme uvědomovat, že v naplňování Kristova příkazu nejsme a nebudeme u konce. Zvláště v době, když začala éra samostatnosti církví vůči státu. O to více musíme společně dbát na to, abychom oproštění od závislosti na státním rozpočtu uměli ukazovat, že nás stále pojí to základní – skutečnost, že Kristus je nerozdělen. Jako je jeho celost bytostná, eschatologická a nadčasová, tak má být zakotveno i naše společenství. Ve kterém více než naše lidství, naše sklony a projevy náklonnosti a přízně, je pro nás vědomí, že tvoříme společenství Kristova lidu, jehož síla je v zásadách Božího pořádku a království.

Jako každoročně se budeme scházet v modlitebních ekumenických shromážděních. Ukazujme svým ekumenickým bratřím a sestřám, že jsou pro nás právě takovým přínosem a obohacením jako Kristovo dílo oběti pro každého z nás.

Ať vám všem Pán Bůh bohatě žehná a vaše setkání jsou posilou pro každodenní svědectví okolí, jak je Kristova nerozdělenost inspirativní silou proti nejednotě a rozkladu obecně.

Mgr. Joel Ruml, předseda ERC v ČR,

Mons. František Radkovský, delegát ČBK pro ekumenismus.

TS ČBK, Ondřej Mléčka

- „Synku, pochlub se, a ukaž jaké máš vysvědčení!“ „Až později, tati, já jsem ho půjčil Mirkovi, on chtěl postrašit své rodiče.“

Je to na nás

Během duchovních cvičení prosil v přímlovkách jeden věrný katolík: „Obrať všechny zednáře, komunisty, odpadlíky a liberály k víře v Pána Ježíše – prosíme Tě, vyslyš nás!“ Dojala mne ta naléhavost hlasu tohoto muže. Bylo to podobné fatimské prosbě: uveď do nebe všechny duše... Můžeme k tomu přispět víc než jen modlitbou? Navrhu jak...

Rád se modlím v růženci: který byl pokřtěn v Jordáně. Jan Křtitel ke své hrůze vidí mezi cháskou „plemena zmijí“ Ježíše! Vždyť podle Křtitele má Kristus (=Mesiáš) pročistit mlat a plevy spálit ohněm neuhasitelným! Přiložit sekeru ke kořenům špatného stromu! A teď vidí Ježíše uprostřed té chátry! Je to opravdu Kristus (=Mesiáš)? - ptá se ještě krátce před svou smrtí. Ano, je to Kristus = Osvoboditel, hebrejsky Jehošuah, česky Ježíš. I dnes je přítomen nejen mezi zednáři, komunisty a liberály, ale i mezi všelikou lidskou cháskou. Čeká tam na impuls, který může přinést nějaká událost jejich života, nebo impuls někoho z nás. Sám jsem se už setkal s takovými lidmi. Jedinou účinnou „municí“ na ně byl zájem o ně... Díky totalitám se tito „bezbožníci“ setkali mnohdy s křesťany ve věznicích, vojenských útvech PTP, či na pracovištích. Bůh to dopustil a nebylo to zbytečné. Ježíš přišel zachránit i to, co už zahynulo! I dnes se setkávám na sídlišti, kde bydlím, s těmito „bezbožníky“. Jsou jich tu tisíce. Papež nás posílá: oblečte rifle, běžte k nim a nebojte se, že se zašpiníte!

Díky, milý „pápo“ Františku, že to sám děláš, že jsi Kristus mezi námi! Ať na to myslíme nejen v týdně nověny za jednotu ve víře, ale každý den. Ježíš mezi cháskou lidskou, a my s ním...

J. Rybář, SJ

Okénko do knihovny

autor: Henri J. M. Nouwen
název: S hořícím srdcem (Rozjímání o eucharistickém životě)
z obsahu:

V knize *S hořícím srdcem* nám autor na příběhu emauzských učedníků nabízí hlubší výklad a porozumění slavení eucharistie i účinkům jejího působení v našem běžném životě. Vydejme se spolu s nimi na cestu, na jejíž počátku budeme schoulení a skleslí, pak se setkáme s tajemným cizincem, vyslechneme jeho živé slovo, pozveme ho k sobě a tam konečně poznáme při lámání chleba, že je to Ježíš, a s radostí se vydáme zase na cestu, s hořícím srdcem hlásat radostnou zvěst.

V úvodu část Nového Zákona (Lk 24, 13-35)

Lítost nad ztrátou „Pane, smiluj se“

Dva lidé jdou spolu. Ze způsobu jejich chůze je patrné, že nejsou šťastní. Jsou ohnutí, hlavu mají skloněnou a pohybují se pomalu. Nedívají se jeden na druhého. Jednou za čas utrousí slovo, ale to není určeno tomu druhému. slova se ztrácejí ve vzduchu jako zbytečné zvuky. I když krácejí po určité cestě, zdá se že nemají cíl. Vracejí se domů, ale domov už není domovem. Prostě jen nemají, kam jinam by šli. Domov se stal prázdnotou, zklamáním a zoufalstvím.

Stěží si ještě umějí představit, že jen před několika lety poznali někoho, kdo změnil jejich život, někoho, kdo jednou provždy zvrátil jejich bezmyšlenkovitou každodennost a do každé částky jejich bytí vnesl nový život. Odešli ze své vesnice a následovali toho cizince a jeho přátele a objevili zcela novou skutečnost, ukrytou za závojem běžné činnosti – skutečnost, ve které odpuštění a láska již nebyly jen slovy, ale silami, které se dotýkaly samého jádra jejich lidskosti. Cizinec z Nazareta dal všemu novost. Učinil z nich lidi, pro které už nebyl svět břemenem, ale výzvou, již pro ně nebyl polem plným nástrah, ale místem nekonečných možností. Vnesl do jejich každodenní zkušenosti radost a mír. Změnil jejich život na jediný tanec!

Ted' je mrtvý. Jeho tělo, které šířilo a vyzářovalo světlo, bylo zničeno rukama jeho mučitelů. Jeho údy byly probodány nástroji násilí a nenávisti, z jeho očí se staly prázdné jámy, jeho ruce ztratily stisk, nohy pevnost. Stal se nikým v nicotě. Vše skončilo v nicotě. ztratili ho. Nejen jeho, ale s ním ztratili i sebe. Energie, která naplňovala jejich dny a noci, je zcela opustila. Staly se z nich dvě ztracené lidské bytosti, které jdou domů, aniž by měly domov, vracejí se do místa, které se stalo temnou vzpomínkou.

V mnohém jsme jako oni. Poznáme to, když se odvážíme pohlédnout do středu svého bytí a tam se setkáváme se svou ztraceností. Cožpak jsme se také neztratili?

Pokud vůbec existuje slovo, které dokáže shrnout naši bolest, pak je to slovo „ztráta“. Tolik jsme ztratili! O tolik jsme přišli! Někdy se dokonce zdá, že náš život je jen řadou ztrát. Když se narodíme, ztrácíme bezpečí matčina lůna, když začneme chodit do školy, ztrácíme jistotu rodiny, když nastoupíme do prvního zaměstnání ztrácíme svobodu mládí, když vstoupíme do manželství nebo do řádu, ztrácíme radost z velkého výběru možností, a když zestárneme, ztrácíme pěkný vzhled, staré přátele nebo svou slávu. Když zeslábneme nebo onemocníme, ztrácíme svou fyzickou nezávislost, a když zemřeme, ztrácíme to všechno! A tyto ztráty jsou součástí obyčejného života! Ale čím život je obyčejný? Ztráty, které se usadily hluboko v našem srdci a myslí, jsou ztrátou důvěrnosti skrze rozdělení, ztrátou bezpečí skrze násilí, ztrátou nevinnosti skrze její zneužití, ztrátou přátel skrze zradu, ztrátou lásky skrze opuštění, ztrátou domova skrze válku, ztrátou blahobytu skrze hlad, horko a zimu, ztrátou dětí skrze nemoc nebo nehodu, ztrátou země skrze politický převrat, ztrátou života skrze zemětřesení, zátopy, zřícení letadla, bombardování a nemoci.

Snad jsou většině z nás mnohé z těchto ztrát na hony vzdálené, snad jen patří do života novin a televizních obrazovek, ale nikdo neunikne ničivým ztrátám, které jsou součástí našeho každodenního bytí – ztrátě vlastních snů. Tak dlouho jsme si o sobě mysleli, že jsme úspěšní, oblíbení a hluboce milovaní. Doufali jsme v život plný velkorysosti, služby a sebeobětování. Měli jsme v plánu stát se smířlivými, starostlivými a vždy vznešenými lidmi. Viděli jsme sebe samy jako usmiřovatele a mírotvářce. Ale nějak – ani nevím, jak se to stalo – jsme své sny ztratili. Stali se z nás ustaraní, úzkostliví lidé, kteří lpí na těch pár věcech, jež nahromadili, a kteří si vyměňují s ostatními poslední zprávy o politických, společenských a církevních skandálech. Je to právě ona ztráta ducha, kterou je často tak těžké uznat a ze které je nejobtížnější se vyznat.

Ale nad tím vším ještě existuje ztráta víry – ztráta přesvědčení, že náš život má smysl. Po určitou dobu jsme byli schopni nést své ztráty a dokonce s nimi žít, ne-

Děčín - Podmokly

ztratit při tom mravní sílu a odhodlanou vytrvalost, protože jsme je zažívali jako ztráty, které nás přivedou blíže k Bohu. Bolest a životní utrpení byly snesitelné, protože jsme je prožívali jako určitou zkoušku své síly vůle a prohloubení našeho přesvědčení. Ale jak jsme zestárlí, zjistili jsme, že to, co nás tak dlouho drželo – modlitba, bohoslužba, svátosti, život v komunitě a jasná znalost vedoucí Boží lásky –, ztratilo svůj účinek. Naše srdce již nemohou rozehřát dlouho opatrované sny, dlouhou dobu uplatňovaná kázeň a dlouholetý zvyk oslavování života a už nechápeme, proč a jak jsme k tomu mohli být motivováni.

Vzpomínáme si na dobu, kdy byl pro nás Ježíš skutečný a nepochybovali jsme o jeho přítomnosti v našem životě. Byl naším nejdůvěrnějším přítelem, naším rádcem a vůdcem. Dával nám útěchu, dodával odvahy a sebedůvěry. Cítili jsme ho, mohli jsme ho vnímat a dotýkat se ho.

pokračování v příštím čísle

vybrala M. Jirásková

Farní rada

Složení Farní rady ŘKF Děčín IV – Podmokly pro léta 2012 - 2014

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda
Jiří Málek	zástupce předsedy
Adam Musil	člen
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Martin Škoda	člen
Jaroslava Škodová	členka ekonomické rady
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 3. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2014	19. ledna	16. února	16. března	20. dubna
18. května	15. června	20. července	17. srpna	21. září
19. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			16. listopadu	21. prosince

vlakové spojení:

(cena 22 / 17 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:53	14:53	16:53	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:17	21:17

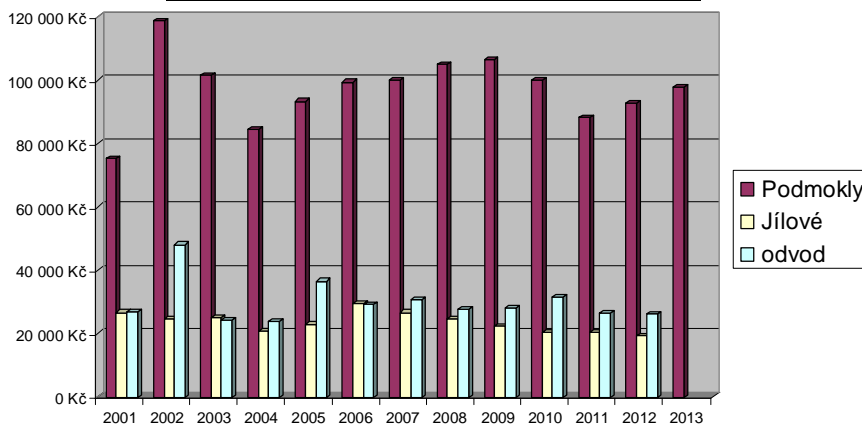

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2013	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 094 Kč	1 423 Kč	3 587 Kč	Na katolické školy
Únor	9 204 Kč	1 238 Kč	2 782 Kč	Svatopetrský halář
Březen	11 874 Kč	3 281 Kč	3 915 Kč	Na pojištění kostelů
Duben	7 372 Kč	1 556 Kč	2 524 Kč	Na záchranu kostelů
Květen	6 049 Kč	1 335 Kč	0 Kč	
Červen	8 541 Kč	1 615 Kč	3 040 Kč	Na bohoslovce
Červenec	5 655 Kč	991 Kč	0 Kč	
Srpen	6 187 Kč	942 Kč	0 Kč	
Září	7 736 Kč	1 740 Kč	1 514 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	6 908 Kč	1 346 Kč	3 133 Kč	Na misie
Listopad	7 821 Kč	1 402 Kč	3 689 Kč	Na pojištění
Prosinec	12 096 Kč	4 022 Kč	1 590 Kč	Svatoštěpánská sbírka
Součet	97 537 Kč	20 891 Kč	25 774 Kč	

Přehled sbírek v letech 2001-2013

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- ☞ **Sněžník** - V sobotu 7. prosince 2013 se od 16 hodin konalo u Kaple Marie Sněžné na Sněžníku tradiční rozsvěcení vánočního stromku spojeného s Mikulášem pro děti, ale událost byla trochu slavnostnější, protože kromě „odhalení nové střechy kaple“ se po desetiletích opět rozezvučel nový zvon, který občanské sdružení nechalo instalovat. Na akci vystoupila dětská skupina X Joces ze ZŠ na Stráni s vánočními skladbami. (z *pozvánky* od D. L.)
- ☞ **Ekumenické bohoslužby v Děčíně** – Středa **8. 1. 2014** od 18 hodin **sbor Církve adventistů sedmého dne**, Úzká 238/10, Děčín 3. Středa **22. 1. 2014** od 18 hodin **kaple sv. Jirí, zámek Děčín**.
- ☞ **Pout' do Filipova** – v noci v pondělí 13. ledna 2014, 4:00. Více níže...
- ☞ **Týden modliteb za jednotu křesťanů** – Od soboty 18. ledna do soboty 25. ledna se uskuteční tradiční Týden modliteb za jednotu křesťanů. Mottem letošního Týdne modliteb jsou slova apoštola Pavla: „*Je snad Kristus rozdělen?*“ (1Kor 1, 13).
- ☞ **Kalendárium akcí** – Na stránkách farnosti již delší dobu pravidelně uvádíme týdenní přehledy akcí, poslední dobou rozšířených i o okolní přidružené farnosti. Systém informování byl během let měněn a postupně zdokonalován. Vytisknuté přehledy jsou navíc poslední dobou umísťovány i na dveřích kostelů. Najdete v nich ověřené nejnovější informace, které se podařily získat. Dalo dost práce vše dovést do dnešního stavu a náročné je i pokračovat. Dejte o této možnosti vědět lidem kolem vás, bylo by škoda ji nevyužívat!
Stačí se např. podívat na: http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/Cz_021.htm.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky!

Filipov - 148. výročí zjevení Panny Marie

V pondělí 13. ledna 2014 ve 4 hodiny ráno se v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově uskuteční slavnostní poutní mše. Hlavním celebrantem je litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Bohoslužby se ve výroční den zjevení Panny Marie ve Filipově zúčastní desítky koncelebrujících kněží z Čech a Německa. Slavnostní poutní mše se ve Filipově koná již 148 let v neobvyklou roční a denní dobu. Každoročně ji o lednovém ránu navštěvují stovky věřících z Čech, Německa a Slovenska. Poutní chrám s čestným titulem bazilika minor spravuje Římskokatolická farnost Jiříkov. Bazilika se nalézá ve Filipově, místní části Jiříkova, přímo na státní hranici se Spolkovou republikou Německo.

Poutníci přichází k bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů v průběhu noci a z dálky je vítá vyzvánění zvonů. Cestu mnozí absolvují pěšky, ve větším počtu se na pěší pout' vydávají např. z Rumburku a ze Šluknova. K bohoslužbám v bazilice ve Filipově neodmyslitelně patří filipovská poutní píseň „Uzdravení nemocných / Heil der Kranken“ z roku 1923, kterou zpívají čeští i němečtí poutníci. Těm je bazilika ve Filipově otevřená nepřetržitě od večerní bohoslužby v sobotu 12. ledna od 17 hodin.

„Slavnostní poutní mše v bazilice ve Filipově probíhá každoročně 13. ledna ve výroční den zjevení Panny Marie a zázračného uzdravení,“ uvedl jiříkovský farář

pater Jozef Kujan, rektor baziliky ve Filipově a ředitel salesiánské komunity, která spravuje farnosti v Jiřkově, Rumburku, Starých Křečanech a Brtníkách. Po pontifikální mši ve 4 hodiny následuje v 9 hodin mše svatá v německém jazyce. V 10:30 se koná mše svatá v českém jazyce a v 17:00 pak česko-německá mše svatá.

Mariánské poutní místo ve Filipově patří k nejmladším v litoměřické diecézi. Jeho počátky sahají do 13. ledna 1866, kdy se ve 4 hodiny ráno těžce nemocné tkadleně Magdaleně Kade při modlitbě zjevila Panna Maria a přislíbila jí uzdravení. Dosud nevyléčitelně nemocná Magdalena byla dalšího dne zcela zdráva a znovu začala pracovat. A jaký byl její další osud? Nikdy se neprovdala, zemřela ve věku 70 let a její pohřeb do zvláštní hrobky na jiřkovském hřbitově se stal vekou mariánskou oslavou. Posléze byly její ostatky přemístěny na hřbitov ve Filipově (1925) a nakonec do baziliky ve Filipově (1994).

K „milostnému domku“ č. p. 63 ve Filipově, místu zjevení Panny Marie a zračného uzdravení, začaly vzápětí putovat zástupy lidí. Na místě zázraku došlo nejprve v letech 1870 až 1873 díky iniciativě kaplana pátera Františka Storcha z Jiřkova k výstavbě milostné kaple. Následně zde byl v letech 1873-1885 podle plánů architekta F. Hutzlera z Vídně postaven monumentální jednododní novorománský kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů s dvěma věžemi v průčelí. Roku 1884 bylo započato s výstavbou kláštera redemptoristů, do jejichž péče bylo nové poutní místo svěřeno. Po násilném zrušení kláštera redemptoristů v roce 1945 se o poutní baziliku stará Římskokatolická farnost Jiřkov.

V roce 1926, při 60. výročí zjevení, byl kostel ve Filipově prohlášen papežem Piem XI. za basiliku minor. Papež Pius XI. kostel ve Filipově znal z vlastní zkušenosti. Navštívil ho roku 1920 ještě pod vlastním jménem P. Ambrogio Ratti, v té době působil jako papežský nuncius v Polsku. Termín basilika minor pochází z latiny a znamená menší basilika. O povýšení kostela na basiliku minor rozhoduje papež. V České republice tento čestný titul zatím obdrželo 15 významných kostelů.

Tradice poutí k Panně Marii Filipovské trvá nepřetržitě od roku 1866 a nepřerušily ji ani desítky let komunistického režimu. V bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově se po celý rok vždy v neděli od 10:30 konají pravidelné české a německé mše svaté, bohoslužba se slouží i každého 13. dne v měsíci. V červenci a srpnu v bazilice probíhá hojně navštěvovaný mezinárodní festival varhanní hudby.

Časy bohoslužeb v bazilice minor Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově v lednu 2014: neděle 12. 1. 2014 od 17:00 večerní mše svatá; pondělí 13. 1. 2014 od 04:00 slavnostní mše svatá, hlavní celebrant litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, 9:00 mše svatá v německém jazyce, 10:30 česká mše sv. a 17:00 česko-německá mše sv.; Oktáv zjevení: 14.-20. 1. 2014, 17:00.

web litoměřické diecéze

- Autobus se srazil s autem. Policisté se ptají řidiče auta, jak se to stalo, ale ten netuší. Tak se zeptají cestujících z autobusu kteří také vůbec neví jak se to mohlo stát. A tak se nakonec zeptají řidiče autobusu a ten jim odpoví: „No já nevím. Když se to stalo, tak jsem byl zrovna vzadu kontrolovat lístky!“

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terezie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ Ein Mesch...

Člověk může být skálopevně přesvědčen aniž by věřil. Může svůj život vést podle dogmat a přitom nežít z víry. Lze věřit podle toho, jak je naučen.

☞ Offenbarungen sind...

Zjevení jsou slova, která Pán pronáší ústy proroků. Jsou to především slova, jimž se Slovo stává tělem, jímž se člověk stává člověkem.

☞ Christus ist...

Kristus je živým zjevením Boha. Poznat, že tomu tak je, může člověk jedině, je-li Jím zasažen, když v Něj uvěří.

☞ Je fester...

Čím pevněji jeden stojí ve víře, tím víc je jeho život pronikán a utvářen až do nejzazších vazeb vírou, tím zřejmější jsou na něm plody lásky.

☞ Glaubig zu Werden...

Stát se věřícím bez milosti je nemožné. A víra nemůže dosáhnout své plnosti, pokud milost není uchopena ve svobodě.

☞ In Wahrheit...

V pravdě víra a spasení je jedno a totéž.

☞ Durch Glauben...

Tím, že věříme budeme ospravedlněni, to znamená, že ospravedlnění jsme tak dalece jak věříme a jak z víry žijeme.

☞ Im Glauben...

Víra nedává uchopení něčeho, co bychom mohli brát za skutečné - v pojetí, že nejde o nás samotné - nýbrž tak, že to, co uchopuji do mne proniká a uchvacuje mne ve středu mé bytosti a já se k tomu pevně přimykám.

☞ Alles, was sonst...

Vše, co se běžně jeví jako oddělené, ve víře je slito v jediné: poznání, láska i čin.

☞ Der Gegenstand...

Předmět víry není vidět. Ale neviděné, smyslům nedostupné, je nám bezprostředně přítomné: dotýká se nás, zastavuje nás a umožňuje nám k němu přilnout.

překlad A.S.

Rozhovor s P. Vojtěchem Kodetem

pokračování

V poslední době objevujeme nejrůznější podoby pýchy a zjišťujeme, že i když je kořenem hříchů, mnoho lidí ji ani nevnímá. Říká se však, že pyšní se Bohu protíví. Jak je to tedy s naší pýchou?

Dotkla jste se obrovského problému. Ten problém začíná jinde. Pokud žijeme skutečně z víry a lásky k Bohu, jako obrácení lidé, kteří zažili dotek Boží milosti

a žijeme živý vztah s Bohem, jsme vnímaví na duchovní věci. Proto je obrácení tak důležité i v Písmu svatém. My si ho sami sobě nedáme (obrácení), můžeme o tuto milost jen prosit. A potom jsou lidé, kteří žijí v křesťanství, ale jejich srdce není obrácené k Bohu. Snaží se plnit přikázání a často i přistupují ke svátostem. Poznáte je podle toho, že takový člověk vůbec neřeší to, že někomu neodpustil, že je namyšlený, že pohrdá druhými, že má v sobě vůči někomu nenávisť, že nemá lásku k Bohu. On to vůbec neví. On ví jen to, jestli byl v neděli na mši sv. Pokud nebyl, tak to vyzná a tím si myslí, že je to „srovnané“. Ale problém je hlubší. On nezažil dotyk Boha ve svém srdci, tudíž nezná ani Boha, ani sebe a vlastně nežije duchovní život. On žije náboženský život. Neboli koná věci navenek tak, jak se mají. Tento člověk nebude rozumět tomu, že je pyšný, vždyť jsou ještě pyšnější. On se neporovnává s Bohem. Ale každý člověk, kterého se dotknul Bůh a miluje Boha, má jen jediný metr pro posuzování a tím je náš Pán. On se tak ponížil, jako se ani člověk ponížít nemůže, protože Bůh se ponížil tím, že se zřekl výsadního postavení být Bohem a stal se pro nás člověkem kvůli nám. Jako by se člověk stal mravencem pro záchranu mravenců. Až jednou na věčnosti nám dojde, jak velký čin bylo vtělení, potom nepřestaneme žasnout. Považujeme to za skoro normální věc, že byl Bůh a ten se stal člověkem a vlastně až nic se tak nestalo. A toto je ponížení, nad kterým žasnou andělé. Dokonce i někteří mystici měli zjevení, že pád prvních andělů byl zapříčiněn tím, že Bůh jim dal nahlédnout do svého plánu záchrany lidstva skrze ponížení Božího Syna, který se ponížil pod úroveň andělů, a ti potom budou sloužit lidem. Toto ponížení je obrovské. Bůh se vlastně ponizuje už tím, že působí navenek. Celé stvoření světa je ponížením Boha, protože je to výron Boží lásky navenek, do hmotného světa. A každá Boží činnost ve vztahu k nám je vlastně ponížením. My nejsme schopni dát Bohu adekvátní odpověď na jeho lásku. Boží ponížení dostalo konkrétní podobu ve vtělení Božího Syna a potom v kříži. Když vtělení je pro nás bez zvláštní milosti těžko pochopitelné (ve smyslu co všechno to Boha stálo, aby se vtělil do lidské podoby), tak Pán to ponížení dotáhnul do konce tím, že podstoupil bolestnou smrt, vzal na sebe všechny naše hříchy a stal se vlastně posledním z lidí. To je pokora našeho Boha, proto svatý František říká: „Láska moje, pokora moje“. Člověk, který žije s tímto pokorným Bohem, je bez toho aniž by si to uvědomoval, denně konfrontovaný s tím, že je pyšný. Svatá Terezie říká: „Pokora je pravda.“ To se týká nás lidí. Dokud nezačneme žít důvěrně s Bohem, ne zjistíme, že jsme pyšní, protože je to způsobené naší sebeláskou. Každý hřích má za následek, že se člověk začne vyvyšovat sám nad sebou. I tím, že se jakoby ponizuje před druhými – tak to je opět kořen pýchy. Je tam příliš toho já, já, já. To neočištěné já je projev naší pýchy oblečené do tisíce podob. Pán Bůh nás vede k tomu, abychom nejdříve sestoupili z té své domnělé důležitosti na zem. Jsme hříšníci, kteří, slovy Svatého písma, sami ze sebe nejsou schopni ničeho. Jak říká svatý Pavel – co máš, je pouze to, co jsi dostal. Jestli na něco stačím, je to Boží dar. Všechno je milost. Člověk na to přichází postupně tím, že žije důvěrný vztah s Pánem Ježíšem a skrze něho s celou svatou Trojicí. Bůh nám skrze Ducha sv. otevírá pohled na život a my si uvědomujeme, že když nás Bůh neočistí, budeme pyšní i umírat. Nám k pokoře nepomůže jen to, když se budeme pokořovat před Bohem a druhými, my musíme žít v úžase před Bohem. My musíme hledět na Jeho tvář, žít blízko jeho srdce a to nás promění. V Boží blízkosti vidím, že jsem hříšník a pomáhá mi to ne-

soudit druhé a nepovyšovat sebe. Ke zbavení se pýchy vede jen jedna cesta – a tou je fascinace Bohem, láska ke Kristu, je to intenzivní duchovní život, je to milost nechat se Bohem milovat takoví, jací jsme. Nesmíme přestat žasnout nad Jeho krásou, dobrotou, věrností, láskou a s takovým Bohem žít. Pustit si Ho do srdce a On už nás promění, On nás připodobní Ježíši Kristu. A to je cíl našeho života. Když se podíváme na svaté, ti ani nevěděli, že jsou pokorní. Prohlašovali o sobě, že jsou pyšní, ale v porovnání s druhými lidmi byli pokorní. Byli pokorní, protože byli blízko Bohu.

pokračování v příštím čísle

rozhovor s P. V. Kodetem, O. Carm. pro časopis Cesta, přeloženo

- „Víš, co jsem ti říkala. Ty sánky budeš půjčovat i bratrovi!“ Vždyť mu je půjčuji... Já je mám s kopce, a on do kopce.“

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
16. 01. 2014	Teplice	Pjetro Veselý		Lukáš 1
20. 02. 2014	Krupka	František		Lukáš 2
15. 05. 2014	Teplice	Pjetro Veselý		Lukáš 3
19. 06. 2014	Bohušovice	Kosatka		Lukáš 4
18. 09. 2014	Teplice	Pjetro Veselý		Lukáš 5
20. 11. 2014	Bohušovice	Kosatka		Lukáš 6
18. 12. 2014	Krupka	František	František	Vánoční besídka

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1. 1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie
6. 1. Slavnost Zjevení Páně
12. 1. Svátek Křtu Páně
25. 1. Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola

Významné dny

1. 1. Světový den modliteb za mír
- 18.-25. 1. Týden modliteb za jednotu křesťanů
19. 1. Den uprchlíků
31. 1. Světový den pomoci malomocným

Výroční dny biskupů

5. 1. Mons. Lobkowicz narození (1948)
11. 1. Mons. Paďour biskupské svěcení (1997)
- Mons. Malý biskupské svěcení (1997)

19. 1. Mons. Hrdlička narození (1942)
26. 1. Mons. Pavel Posád jmenování pomocným biskupem
31. 1. Mons. Graubner svátek

Setkávání

- ◆ 1. neděli v měsíci ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 3. neděli v měsíci od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 na faře - knihovna, čítárna
- ◆ 2. úterý v měsíci od 14:30 na faře - setkání seniorů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 16:15 na faře - setkání nad otázkami víry
- ◆ 2. pátek v měsíci od 19:00 na faře - promítání, či křeslo pro hosta
- ◆ 18. v měsíci v 17:30 - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek		17:30	
Sobota		17:30	Bynov ÚSP

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové   **Neděle**   **10:45**   Kostel Nejsvětější Trojice

Aktuální informace hledejte na: http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/Cz_021.htm

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 01. 2014, před 1. nedělí v únoru ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)